

Rakkaus ja oikeudenmukaisuus: Kaksi suurinta käskyä

”Jos joku sanoo rakastavansa Jumalaa mutta vihaa veljeään, hän valehtelee. Sillä se, joka ei rakasta veljeään, jonka on nähnyt, ei voi rakastaa Jumalaa, jota ei ole nähnyt.” (1. Joh. 4:20.)

Avaintekstit:
Matt. 22:34–40;
Sak. 7:9–12;
Ps. 82;
Miika 6:8;
Matt. 23:23–30;
Luuk. 10:25–37.

Vaikka luotamme siihen, että Jumala saattaa lopulta kaikki asiat oikein päin, on silti tärkeää, mitä me kristittyinä teemme tässä ja nyt. Vaikka voi olla monia vääryyksiä ja pahuuksia, joita Jumala ei juuri nyt hävitä (kosmisen kamppailun rajoitusten vuoksi), se ei tarkoita, etteikö meitä voitaisi käyttää mahdollisuuksiemme mukaan auttamaan kaiken näkemämme kärsimyksen ja pahuiden lievittämisessä. Itse asiassa olemme kristittyinä velvollisia tekemään juuri niin.

Kuten olemme nähneet, rakkaus ja oikeudenmukaisuus kuuluvat yhteen; ne ovat erottamattomia. Jumala rakastaa oikeudenmukaisuutta. Näin ollen, jos rakastamme Jumalaa, rakastamme myös oikeudenmukaisuutta.

Samoin, jos rakastamme Jumalaa, rakastamme toisiamme. Toisen rakastamiseen kuuluu myös se, että huolehdimme ympärillämme olevien hyvinvoinnista. Kun muita vaivaa köyhyys, sorto tai mikä tahansa epäoikeudenmukaisuus, meidän pitäisi olla huolissamme. Kun toisia sorretaan, meidän ei pitäisi sulkea silmiämme. Sen sijaan meidän pitäisi kysyä itseltämme, mitä voimme tehdä, yksilöllisesti ja yhteisöllisesti, edistääksemme Jumalan rakkautta ja oikeudenmukaisuutta tavalla, joka heijastaa rikkinäiselle maailmallemme Herramme täydellistä vanhurskauden ja rakkauden luonnetta.

Tämä tutkistelu on sapatiksi 22.3.2025

KAKSI SUURINTA KÄSKYÄ

Kun pohdimme, mitä voisimme tehdä yksilöllisesti ja yhteisöllisesti edistääksemme Jumalan rakkautta ja oikeudenmukaisuutta maailmassamme, on asianmukaista aloittaa keskittymällä siihen, mitä Jumala on käskenyt meitä tekemään.

Lue Matt. 22:34-40. Miten Jeesus vastasi lainopettajan kysymykseen?

Jeesuksen itsensä mukaan ”suurin ja tärkein” käsky on: ”Rakasta Herraa, Jumalaasi, koko sydäimestäsi, koko sielustasi ja mielestäsi.” Ja Jeesus lisää: ”Toinen yhtä tärkeä on tämä: Rakasta lähimmäistäsi niin kuin itseäsi.” Nämä käskyt eivät kuitenkaan ole olemassa yksinään. Jeesus ohjeistaa edelleen: ”Näiden kahden käskyn varassa ovat laki ja profeetat.” (Matt. 22:37-40.) Itse asiassa kyseiset sanat lainataan Vanhasta testamentista.

Lue Matt. 19:16-23. Miten Jeesuksen vastaukset rikkaan nuorukaisen kysymyksiin liittyvät hänen vastauksiinsa lainopettajan kysymykseen Matteuksen evankeliumin 22. luvussa?

Mitä tässä tapahtui? Miksi Jeesus vastasi tälle miehelle tällä tavoin? Mitä näiden kohtaamisten pitäisi kertoa meille kaikille, riippumatta tittelistämme tai asemastamme elämässä?

”Kristus esitti hallitusmiehelle ne ainoat ehdot, joiden avulla hän voisi saavuttaa täydellisen kristillisen luonteen. Hänen sanansa olivat viisauden sanoja, vaikka ne tuntuivat ankarilta ja vaativilta. Niiden vastaanottamisessa ja tottelmisessa oli hallitusmiehen ainoa pelastuksen toivo. Hänen korkealla asemallaan ja omaisuudellaan oli salakavalasti vahingollinen vaikutus hänen luonteeseensa. Jos ne saisivat ylivoimallan, ne syrjäyttäisivät Jumalan hänen mielestään. Jos hän pidättäisi Jumalalta vähän tai paljon, hän pidättäisi itsellään sellaista, mikä vähentäisi hänen siveellistä voimaansa ja kykyään, sillä jos ihminen kiintyy tämän maailman aarteisiin, niin ne valtaavat hänen mielensä kokonaan, olivatpa ne miten epävarmoja ja arvottomia tahansa.” (5AO 75.)

Mihin sinä henkilökohtaisesti saattaisit takertua, joka voisi johtaa sinut ikuiseen turmioon, jos et luovu siitä?

KAKSI SUURINTA SYNTIÄ

Jeesuksen itsensä mukaan kaksi suurinta käskyä ovat rakkaus Jumalaa ja rakkaus toisiaan kohtaan. Näiden käskyjen toteuttaminen edellyttää uhrauksia, joilla osoitetaan konkreettisesti rakkaus toisia kohtaan. Sitä, mistä Jeesuksen jalanjäljissä kulkemisessa todella on kyse.

Jos kaksi suurinta käskyä ovat rakkaus Jumalaa ja rakkaus muita kohtaan, mitkä ovat kaksi suurinta syntiä?

Lue Ps. 135:13-19. Mitä tämä teksti paljastaa yleisesti synnistä, jota korostetaan kaikkialla Raamatussa?

Vanhassa testamentissa korostetaan jatkuvasti Jumalan rakastamisen tärkeyttä ennen kaikkea muuta (ks. 5. Moos. 6:5). Tämä liittyy läheisesti epäjumalanpalveluksen suureen syntiin, mikä on vastakohta rakkaudelle Jumalaa kohtaan.

Lue Sak. 7:9-12. Minkä Jumala tuomitsee profeetta Sagarjan mukaan tässä raamatunkohdassa? Miten se ja epäjumalanpalveluksen synti liittyvät kahteen suureen käskyyn?

Jumala ei vastaa rakkaudestaan kumpuavalla vihalla vain epäjumalanpalvelukseen, vaan myös kansansa huonoon kohteluun, olipa se sitten yksilöllistä tai yhteisöllistä. Jumala vihostuu epäoikeudenmukaisuudesta, koska Jumala on rakkaus.

Kaksi suurta syntiä, joita korostetaan koko Vanhassa testamentissa, ovat laiminlyönnit suhteessa kahteen suureen käskyyn: rakastaa Jumalaa ja rakastaa lähimmäistä. Kaksi suurinta syntiä koskevat epäonnistumista rakastamisessa. Lyhyesti sanottuna Jumalan käskyjä ei siis voi noudattaa, jos ei rakasta Jumalaa eikä toisia.

Itse asiassa 1. Joh. 4:20, 21 toteaa: ”Jos joku sanoo rakastavansa Jumalaa mutta vihaa veljeään, hän valehtelee. Sillä se, joka ei rakasta veljeään, jonka on nähnyt, ei voi rakastaa Jumalaa, jota ei ole nähnyt. Tämän käskyn me olemmekin häneeltä saaneet: joka rakastaa Jumalaa, rakastakoon myös veljeään.”

Miten selität, miksi rakkautta Jumalaa kohtaan ei voi erottaa rakkaudesta toisia kohtaan? Miten ymmärrät niiden katkeamattoman yhteyden?

**JUMALA
RAKASTAA
OIKEUDEN-
MUKAI-
SUUTTA**

Raamattu julistaa, että Jumala rakastaa oikeudenmukaisuutta ja vihaa pahuutta (esim. Ps. 33:5; Jes. 61:8), ja on syvästi huolissaan epäoikeudenmukaisuudesta, mikä herättää hänen vanhurskaan suuttumuksensa kaikkien niiden puolesta, jotka ovat epäoikeudenmukaisuuden uhreja. Läpi koko Vanhan ja Uuden testamentin Jumala on johdonmukaisesti kokosydämissä alistettujen ja sorrettujen puolella sekä ilmaisee samalla vanhurskaan vihansa syyllisiä ja sortajia kohtaan.

Lue Ps. 82. Miten tämä psalmi ilmaisee Jumalan huolen oikeudenmukaisuuden toteutumisesta tässä maailmassa? Mitä se voisi tarkoittaa meille tänään?

Kuten monet Raamatun tutkijat ymmärtävät, tässä raamatunkohdassa tuomitaan sekä maalliset hallitsijat, jotka ovat vastuussa epäoikeudenmukaisuudesta yhteiskunnassa, että viitataan siihen, että Jumala tuomitsee taivaalliset hallitsijat ("jumalat" eli demoniset voimat), jotka ovat korruptoituneiden maallisten tuomareiden ja hallitsijoiden takana. Näiltä hallitsijoilta kysytään: "Kuinka kauan te poljette oikeutta ja pidätte väärintekijöiden puolta?" (Ps. 82:2.)

Lisäksi heille annetaan määräys: "Puolustakaa orpoja ja onnettomia, huolehtikaa köyhistä ja kurjista. Pelastakaa heikot ja vähäväkiset, vapauttakaa heidät sortajien käsistä." (Ps. 82:3, 4.) Vanhan testamentin profeetat esittävät tässä ja muualla selkeän kutsun oikeudenmukaisuuden puolesta. Tämä huolenaihe ei ole mitään oheislukemista Raamatussa, vaan se on keskeinen asia profeettojen sanomassa pitkin Vanhaa testamenttia ja siinä, mitä Jeesus puhui ollessaan maan päällä.

Ei ole mikään salaisuus, mitä Jumala haluaa ja vaatii niiltä, jotka väittävät rakastavansa ja tottelevansa häntä. Hän täsmentää sen hyvin selvästi Miika 6:8 (ja vastaavissa kohdissa muualla): "Sinulle, ihminen, on ilmoitettu, mikä on hyvää. Vain tätä Herra sinulta odottaa: tee sitä mikä on oikein, osoita rakkautta ja hyvyttä ja vaella valvoen, Jumalaasi kuunnelen."

Tämä ajatus toistuu kaikkialla Raamatussa. Esimerkiksi Jeesus sanoi: "Kaikki tuntevat teidät minun opetuslapsikseni, jos te rakastatte toisianne." (Joh. 13:35; vrt. 1. Joh. 4:8-16.)

Lue Miika 6:8. Miltä perheemme ja seurakuntamme tulisi näyttää?

KUTSUTTU LUOMAAN OIKEUTTA

Raamatun profeetat korostavat Jumalan kehotusta toimia oikeudenmukaisesti yhteiskunnassa. Pyhä kirjoitukset eivät kerta toisensa jälkeen kaihda tuomasta esiin epäoikeudenmukaisuutta ja sortoa koskevia kysymyksiä. Jumalalle kohdistettu pyyntö tuomion julistamiseksi oli jo itsessään hänelle kohdistettu pyyntö oikeudenmukaisuuden toteutumiseksi.

Esimerkiksi profeetta Jesaja ei säästele sanojaan Israelissa tuolloin vallinneesta epäoikeudenmukaisuudesta. Hänen sanojensa ja oikeudenmukaisuuden vaatimuksensa pitäisi soida kovaa ja selvästi korvissamme tänäänkin. "Opetelkaa tekemään hyvää, tavoitelkaa oikeudenmukaisuutta, puolustakaa sorrettua, hankkikaa orvolle oikeus, ajakaa lesken asiaa." (Jes. 1:17.) Hän julistaa edelleen "voi" niitä vastaan, jotka "väärää säädöksiä säätävät", "katalia päätöksiä tekevät" ja estävät heikkoja saamasta oikeutta (Jes. 10:1, 2), varoittaen: "Miten te aiotte selviytyä tilinteon päivästä, kun kaukainen rajuilma ehtii tänne? Kenen luo silloin pakenette apua hakemaan, minne kätkette rikkautenne?" (Jes. 10:3).

Samoin profeetta Jeremia julistaa Jumalan sanomaa: "Voi sinua, joka rakennat talosi vääryydellä, yläsalisi ilman oikeutta, joka panet miehet työhön mutta et maksa heille palkkaa! – – Kyllähän isäsikin söi ja joi kyllikseen, mutta silti hän huolehti siitä, että maassa vallitsi oikeus ja vanhurskaus. Siksi hänen kävi hyvin. Hän puolusti kurjan ja köyhän oikeutta, ja siksi kaikki oli silloin hyvin. Joka näin tekee, hän tuntee minut, sanoo Herra." (Jer. 22:13, 15, 16.)

Lue Matteus 23:23-30. Mitä Jeesus opettaa tässä olevan kaikkein tärkeintä? Millaisia asioita hän tarkoittaa viitatessaan siihen, "mikä laissa on tärkeintä"?

Epäoikeudenmukaisuus ei ollut vain Vanhan testamentin profeettojen huolenaihe. Näemme sen Jeesuksen palvelutyössä, että se oli Kristukselle itselleen äärimmäisen tärkeä asia. Kuten hän asian ilmaisee: "Voi teitä, lainopettajat ja fariseukset! Te teeskentelijät! Te maksatte kymmenykset jopa mintusta, tillistä ja kuminasta, mutta laiminlyötte sen, mikä laissa on tärkeintä: oikeudenmukaisuuden, laupeuden ja uskollisuuden. Näitä teidän pitäisi noudattaa, noita muitakaan unohtamatta." (Matt. 23:23.) Luukkaan evankeliumin rinnakkaisessa tekstissä Jeesus valittaa, että he vähät välittävät "oikeudenmukaisuudesta ja rakkaudesta Jumalaan" (Luuk. 11:42).

KUKA ON LÄHIMMÄI- SENI?

Luukkaan evankeliumissa, heti sen jälkeen, kun Jeesus oli julistanut kaksi suurinta käskyä, rakkauden Jumalaan ja lähimmäiseen, eräs lainopettaja, joka ”tahtoi osoittaa, että hän noudatti lakia”, kysyi Jeesukselta: ”Kuka sitten on minun lähimmäiseni?” (Luuk. 10:29.) Vastauksena tähän Jeesus kertoo meille tutun, mutta silloin järkyttävän vertauksen laupiaasta samarialaisesta.

Lue vertaus laupiaasta samarialaisesta Luuk. 10:25-37. Mitä tämä teksti sanoo profeettojen vetoituksen hengessä laupeuden ja oikeudenmukaisuuden puolesta ja siitä, millaisia vääryksiä eri ihmisryhmät ovat aiheuttaneet ”toisille” koko ihmiskunnan historian ajan?

Jeesus ei vain puhunut oikeudenmukaisuudesta; hän tuli tuomaan sen. Hän oli ja tulee olemaan profeettallisen kutsun ja oikeudenmukaisuuden kaipuun täyttymys (ks. Luuk. 4:16-21; vrt. Jes. 61:1, 2). Hän on kaikkien kansojen toiveiden täyttymys, erityisesti niiden, jotka tunnustavat tarvitsevansa vapautusta.

Suoranaisena vastakohtana viholliseen nähden, joka tavoitteli valtaa ja pyrki anastamaan Jumalan valtaistuimen, Jeesus alensi itsensä ja samaistui niihin, jotka olivat synnin, epäoikeudenmukaisuuden ja sarron alaisina (ilman, että hän itse oli synnin tahraama). Hän voitti vihollisen antamalla itsensä rakkaudessa vakiinnuttaakseen oikeudenmukaisuuden pelastajana, joka on vanhurskas ja kaikkien uskovien vanhurskauttaja. Miten voimme väittää olevamme huolissamme laista, jonka vahvistamiseksi Kristus kuoli, jos emme ole huolissamme siitä, että laiminlyömme sen, mikä Kristuksen mukaan laissa on tärkeintä?

Ps. 9:9, 10 julistaa: ”Hän tuomitsee maanpiirin vanhurskaasti, langettaa kansoille oikeat tuomiot. Herra on sorrettujen turva, hän on suoja ahdingon aikana.” Samoin Ps. 146:7-9 lisää, että ”Herra hankkii oikeutta sorretuille, nälkäisille hän antaa leipää. Herra päästää vangitut kahleista, hän antaa sokeille näön ja nostaa maahan painetut jaloilleen. Herra rakastaa oikeamielisiä, hän suojelee muukalaisia ja tukee leskiä ja orpoja, mutta jumalattomien tien hän tekee mutkaiseksi.”

Kuinka Jumalan sana voisi kertoa meille vielä selkeämmin, miten meidän pitäisi pyrkiä palvelemaan hädässä olevia ja kärsiviä ihmisiä ympärillämme?

KERTAUS

Lisäaineistoa: Lue Ellen G. White, *Alfa ja omega*, osa 4, s. 237–244 tai *Aikakausien Toivo*, s. 259–266 tai *Rakkaudella Isältä*, s. 205–211.

”Urkkijat eivät uskaltaneet vastata Kristukselle kansan kuullen, koska pelkäsivät joutuvansa vaikeuksiin. He tiesivät hänen puhuneen totta. He olisivat mieluummin jättäneet miehen kärsimään kuin rikkoneet perimätapojaan, samalla kun he kuitenkin olisivat pelastaneet eläimen, koska sen heitteille jättäminen tuottaisi omistajalle vahinkoa. Näin osoitettiin suurempaa huolenpitoa mykkää eläintä kuin ihmistä kohtaan, joka on luotu Jumalan kuvaksi. Tämä kuvaa kaikkien väärin uskontojen menettelytapoja. Niiden alkuna on ihmisen halu korottaa itsensä yli Jumalan, mutta niiden loppuna on ihmisen alentaminen eläintä alemmaksi. Jokainen uskonto, joka sotii Jumalan valtiutta vastaan, riistää ihmiseltä sen kirkkauden, joka hänellä oli luomisessa ja joka palautetaan hänelle Kristuksessa. Jokainen väärä uskonto opettaa kannattajiaan olemaan välittämättä ihmisen tarpeista, kärsimyksistä ja oikeuksista. Evankeliumi antaa suuren arvon ihmiskunnalle, joka on ostettu Kristuksen verellä, ja se opettaa hellästi huolehtimaan ihmisen tarpeista ja puutteista. Herra sanoo: ’Minä teen kuolevaiset harvinaisemmiksi kuin puhdas kulta, ihmiset harvinaisemmiksi kuin Oofirin kulta’ (Jes. 13:12).

Kun Jeesus esitti fariseuksille kysymyksen, oliko luvallista tehdä sapattina hyvää vai pahaa, pelastaa vai tappaa, hän asetti heidän eteensä heidän omat pahat tarkoituksensa. He vainosivat hänen henkeään katkeran vihan sokaisemina, kun taas hän pelasti ihmishenkiä ja teki monet ihmiset onnellisiksi. Oliko parempi tappaa sapattina, kuten he aikoivat tehdä, vai parantaa kärsiviä, kuten hän oli tehnyt? Oliko vanhurskaampaa olla murha mielessä Jumalan pyhänä päivänä kuin rakastaa kaikkia ihmisiä, mikä ilmenee laupeudentekoina?” (4AO 242, 243.)

Keskustelunaiheita:

1. Miksi ja miten on totta, että ”[j]okainen väärä uskonto opettaa kannattajiaan olemaan välittämättä ihmisen tarpeista”?
2. Millä käytännön tavoilla Kristuksen seuraamisen pitäisi tehdä meistä enemmän tuon samarialaisen kaltaisia, joka ylitti oman aikansa rajat osoittaakseen rakkautta?
3. Miten voimme keskittyä enemmän siihen, mitä Jeesus kutsui laissa tärkeimmäksi?